

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

Září 2012.

Za dary Ducha svatého pro pracovníky ve školství.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Uprostřed srpna se sjelo do Žďáru nad Sázavou několik tisíc mladých lidí na Celostátní setkání mládeže. Společně se modlili, naslouchali přednáškám, diskutovali, užívali si křesťansky laděného kulturního programu. Drtivá většina z nich sem přijela dobrovolně, protože chtěli. Těžko si totiž lze představit, jak náctiletého nebo ještě staršího potomka rodiče donutí, aby jel na nějakou „zbožnou akci“. Kde se v nich to nadšení vzalo? Je pravděpodobné, že se vyskytli nebo vyskytují v jejich okolí lidé, kteří jsou v tomto smyslu „nakažliví“. Někdo, kdo dokáže zprostředkovat Ježíšovu radostnou zvěst tak, že je radostnou i pro druhé. A to přesto, že mladý člověk bývá ze své podstaty kritický a k tomu je navíc hojně masírován nevěřícím okolím, které je často vůči víře a církvi přezíravé, nebo přímo útočné. Kdo jsou tedy tito „nakažlivci“, kterým se i za ztížených podmínek podařilo předat Kristovo světlo dál? Přední místo jistě zaujímá u nemalého procenta mládežníků rodina. Žádná výuka náboženství, katecheze nebo kázání nemůže plně nahradit katechezi každodenního života rodičů milujících Krista a církve. Velký vliv mají také různí vedoucí společenství a oddílů, faráři, kaplani pro mládež, řeholníci... prostě ti, kterým záleží na dalším směřování mladých.

Nezapomněl jsem na někoho? Co učitelé? Myslím, že nemusím dlouze vysvětlovat, že mé opomenutí nebylo náhodné. Domnívám se totiž, že schopnost našeho školství celostně formovat mladého člověka je dnes významně omezena. To může mít různé příčiny – historické, systémové, na straně pedagogů, žáků, jejich rodičů. Státní správa není zodpovědná jen za financování školství, ale také za podporu jeho rozvoje. Vzdělání, to přeci nejsou jen encyklopedické znalosti. Diskuze ohledně sexuální výchovy nebo dalšího směřování vysokých škol jsou příklady z poslední doby, které ukazují, jak obtížná je někdy komunikace mezi těmi, kteří o školství rozhodují a těmi, jichž se rozhodnutí přímo týkají. O některých pedagogích stále platí: Jak můžu předávat něco, co mě samotnému nebylo předáno?

A pokud mám co předávat, jak to mám dělat, když často nemám k dispozici účinné mechanismy k zajištění spolupráce žáků, eventuálně jejich rodičů? Církevní školství je na tom v mnoha ohledech snad lépe, ale ani jemu se nevyhýbají problémy, které jsou v necírkevních zařízeních.

Tento dopis dostáváte i Vy, kteří se s námi modlíte za zdravotníky. Není právě stav našeho zdravotnictví takovým zrcadlem úrovně našeho školství? Kvalitní vybavení, relativně vysoká erudice, ale schopnost komunikace s klienty a mravní úroveň personálu je stále na mnoha místech v žalostném stavu. Není proto divu, že blahoslavený Jan Pavel II. hovořil v souvislosti s vývojem v posledních desetiletích o kultuře smrti, která se projevuje v rozšíření potratů, odmítání nemocných, starých a jinak „méněcenných“.¹ Její nejkřiklavější projevy můžeme vnímat jako špičku ledovce nemocné společnosti. Školství pak jako instituci, ve které se tato kultura (naštěstí ne vždy a ne všude) pěstuje a podporuje.

Tento měsíc se modlíme za dary Ducha svatého pro pracovníky ve školství. Asi nikdo z nás nepochybuje, jak takové modlitby jsou potřeba. Setkání mládeže ve Žďáru ať je nám povzbuzením, že sice stav (de)formace mladých v naší společnosti je celkově na pováženou, ale stále je tu spousta těch, kteří zdárně s Boží pomocí odolávají. A propos, ústředním mottem celostátního setkání mládeže byl citát z listu Galatským: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“²

Děkuji Vám za modlitby, děkuji všem, kdo pracujete ve školství, za Vaši náročnou službu a přeji školou povinným i nám všem hojnost darů Ducha svatého v právě začínajícím školním roce. Ať přinášíme ovoce lásky, radosti a pokoje!

Jiří Korda, kněz Kristův

---

¹ Srov. Jan Pavel II.: Encyklika Evangelium vitae. O životě, který je nedotknutelné dobro, 25. 3. 1995.

² Gal 5,22